

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala *George Constantin*

Data primei reprezentații: 4 septembrie 2015

Călătoria

Întâmplări imaginare pe străzile din București

după povestirile lui Constantin Abăluță

Distribuția:

Ceasornicarul – **Ion HAIUC**

Fiul Ceasornicarului – **Ion GROSU**

Kalid, bărbatul mut – **Dani POPESCU**

Bibliotecara – **Anda CAROPOL**

Pantofarul și Șepcarul – **Cristian NICOLAIE**

Prezicătoarea – **Ioana CALOTĂ**

Audiometriza – **Felicia GOZMAN PINTE**

Reporterița 1 și Albăstrița – **Raluca JUGĂNARU GROSU**

Poștărița și Reporterița 2 – **Alexandra AGA**

Figurație:

Freddy PARASCHIV, Marius NEGOIȚĂ, Bogdan CHICHEA – Autopsierii

Octavian IONESCU – Scriitorul

Costică EPURE – Ghenadie

Dan CIOFLAN – Urmuz

Manifestanți:

Dana POPESCU, Dan IORDĂNESCU, Robert ȚĂCU, Ioana DĂNILĂ, Paula TICOVSCI,

Gheorghe SĂBĂREL, Dan EPURE

Scenografia: **Roxana IONESCU**

Muzica: **Ioan DOBRINESCU**

Interpretează Ansamblul *Konick*, alcătuit din: Cristian PETRIȘOR, Mihai DINA și Andrei THEODORU

Regia: **Gavriil PINTE**

Durata: 2h (fără pauză)

Producție a Teatrului *Nottara*

SINOPSIS

O altfel de odisee...

Într-o noapte, unui Ceasornicar îi cade în curte o elice. Omul e derutat. Dar e sfătuit să-și îndure... elicea și, din acel moment, nu se mai teme de nimic din ce ar fi să i se mai întâmple. Însă, la scurt timp, elicea îi e furată. De-atunci, Ceasornicarul începe să rătăcească prin oraș. Rătăcește, rătăcește și nu mai nimereste acasă. După mult timp se regăsește cu Fiul său, și el rătăcitor. Împreună caută drumul spre locuința lor de demult, spre locul/paradisul lor pierdut.

Începe, astfel, o călătorie dificilă. Cei doi trec din nou (înainte? înapoi?) prin punctele nodale ale rătăcirilor; sunt însoțiți în această călătorie-terapie de un grup histrionic. Trec astfel, împreună, pe la cabinete speciale, ateliere modeste și chiar pe la *baluri electorale*. E o alt fel de odisee... sau o trecere prin infern (unul deloc terifiant, dimpotrivă: umil)... sau o anamneză... o încercare de recuperare a timpului pierdut... o luare de bun-rămas? Cine știe? Montarea pune spectatorul la încercare... cu convingerea că, el, spectatorul, e un musafir care are dreptul la propriile sale analogii, la deschideri reale spre propriul său imaginar. Spectacolul fiind unul... muzical, pe versurile nostime ale lui Constantin Abăluță și pe muzica originală a lui Ioan Dobrinescu, nu ar trebui să mire pe (mai) nimeni că ne trimite spre călătoria lui Orfeu. Și toate acestea trebuie să se întâmple... ca Ceasornicarul să fie, într-un fel sau altul, salvat. Și nu se știe dacă asta e mult sau puțin. Scenariul alcătuit (de regizorul spectacolului, Gavriil Pinte), după proze și câteva poeme (cele mai multe și ele în proză) ale lui Constantin Abăluță, le vor aminti unora de umorul unui Daniil Harms sau al lui Urmuz-Demetru-Demetrescu- Buzău.

EXTRASE DIN TEXT:

BIBLIOTECARA: Cineva țipă lung, lung de tot pe Șoseaua Kiseleff Pavel Dimitrievici.

FIUL: Țipătul plutește mult timp peste țară.

BIBLIOTECARA: Sunetul acesta vine de demult, vine din revolverul cu care s-a sinucis Urmuz.

PP: 23 noiembrie 1923 - a murit **Urmuz**.

BIBLIOTECARA: Și sunetul plutește lung peste istoria literaturii...

PP: Proces verbal de constatare

BIBLIOTECARA: „Noi N. Dezideratu, comisar de poliție, (...) pe Șoseaua Kiseleff, în dosul Bufetului, într-un boschet (...) am găsit un individ (...) împușcat în tâmpla dreaptă. În mâna dreaptă ținea un revolver (...) La percheziția făcută s-au găsit asupra lui mai multe notițe, scrisori și o carte de membru (...) al societății funcționarilor publici (...), precum și suma de lei 943. Tot asupra-i s-a mai găsit un ceasornic de aur fără capac, o tăietură dintr-un ziar cu un ANUNT la mica publicitate - „Pierdut elice. O declar nulă” și 2 chei. Decedatul se numește Demetru Demetrescu-Buzău, ajutor Grefier Casație, cu domiciliul în str. Apolodor 13 unde își are familia și s-a sinucis.

PP: În ultimul timp îl rodea o boală nemiloasă, ale cărei progrese repezi îl alarmasera și îl demoralizasera cu totul.

PP: A căutat salvarea într-un glonț de armă.

PP: În cercul prietenilor săi, Buzău citea pagini bizare.

PP: Era cunoscut cu numele de Urmuz.

BIBLIOTECARA: Bietul Buzău! Ar fi meritat o soartă mai bună și cu deosebire o moarte mai... bună sau chiar mai rea, dar nu așa - de râsul celor care nu l-au cunoscut, care nu l-au înțeles și care nici nu puteau să înțeleagă un suflet atât de complicat ca al lui.

CEASORNICARUL: Va să zică Urmuz ăsta avea și el o elice...

PP: Da.

CEASORNICARUL: Păcat, mare păcat că a declarat-o nulă. Fiindcă elicea... elicea poate fi găsită... Eu știu cine sînt, dar n-aveți vreun revolver... revolver stricat? În doi timpi și trei mișcări... nu știu unde stau... Urmuz. Ar merita o soartă mai bună... o moarte mai bună... mai rea... dar nu una așa, de râsul celor care nu pot să-l înțeleagă... un suflet așa de complicat!...

Gânduri din partea autorului:

Așadar, dragi spectatori, astă seară veți întreprinde alături de mine, o călătorie propulsată de elicea lui Urmuz și de mustața lui Caragiale, pe străzile unui București aflat sub zodia metamorfozei, conglomerat de cioburi patriarhale care se străduie să coaguleze o lume nouă. Și, în aceeași măsură, veți zăbovi o vreme prin lumea cu ștaif a capitalismului agresiv care se întoarce într-altfel la provincialismul pestriț al unei regiuni balcanice „où tout est pris à la légère”.

Călătoria acestui spectacol experimental se va sfârși cu comentariul liric al câtorva versuri pe care le-am scris pe când eram mai tânăr și pe care le recunosc după același sânge care-mi pulsează și astăzi în tâmples. Sper ca și tâmplesle Voastre, dragi spectatori, să primească impulsul meu sanguin – transfuzia aceasta de care vorbește doamna doctor Odăgescu (vezi secvența respectivă din spectacol, cât și Balada de mai jos).

BALADA BIBLIOTECAREI

În ziua când s-a pensionat

Doamna doctor a oftat

Și neavând copii și nici nepoți

A-nființat o mică bibliotecă pentru toți

Bibliotecara noastră

Are cărți în fereastră

Căci orișicare trecător

Poate fi un cititor

Bibliotecara are

Numai cărți de valoare

Cu dedicațiile-atâtor autori

Către doctorița lor

Cui îi va lăsa cărțile ei

Se-ntreabă ea cu mult temeii

Că azi cu computerul în față

Toți sunt scufundați în altă viață

Doar puștiul paralic, geniu IT,

Căruia i-a-mprumutat o zi

O carte de vreo sută de file

A oprit computerul trei zile

Bibliotecara-doctor e senină

Așa-i transfuzia sanguină:

Citești o carte și apoi oprești

Computerul, ca să știi cine ești.

Constantin Abăluță / 1 septembrie 2015

Argumentul regizorului:

„Cred că imaginarul i-a fost dat omului de pe vremea când el, omul, a fost nevoit să fie mai puternic decât realitatea lui obiectivă, concretă. A nu se confunda cu virtualul, mult mai apropiat azi de simulacru decât de imaginar. Sunt convins că un oraș care ar renunța la ficțiunile sale și-ar semna singur certificatul de oraș mort. Iar călătoria noastră – dacă o urmărim bine, cade mai cu seamă de partea ficțiunii.

Călătoria ca antidot al anchilozării, umbletul ca leac împotriva mortificării. A călători în jurul ființei proprii, în cele dinăuntrul ei și-n cele din afară... Călător, pelerin, explorator, navigator... pe ape, pe uscat și prin aer / prin cer. Unii au umblat prin pustie și au trecut pe jos printr-o mare roșie ca pe uscat. Unul a umblat prin colbul drumului și pe mânăzul asinei, pe corabie, pe valuri ca pe uscat și... până-a treia zi – prin iad, iar mai apoi... a călătorit la cer. După acest model, sau după altul... s-a călătorit prin infern, prin misterioase ținuturi și prin văzduhuri fel de fel (până la Lună, dacă nu și mai și). Noi, pentru păcatele noastre - prin oraș, numai prin oraș. Călătorie de seară, călătorie de aducere aminte, spre locurile de demult, poate din copilărie (un paradis pierdut?)... un fel de odisee... o altă trecere prin infern (unul aproape edenic)... o încercare de recuperare a timpului pierdut și o luare de rămas bun... Călătorim cu speranța că o călătorie se poate face drum, iar drumul – cale.”

Gavriil PINTE

REPERE BIOGRAFICE

AUTORUL

Constantin ABĂLUȚĂ s-a născut în 1938 la București. Diplomat în arhitectură. Scriitor liber profesionist: poet, prozator, dramaturg, traducător și critic literar. Grafician, își execută copertele și ilustrațiile tuturor cărților sale. Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al PEN Club-ului Român. A publicat până acum circa patruzeci de volume originale. Dintre ele amintim: POEZIE: *Piatra, Obiecte de tăcere, Planor, Singurătatea ciclopului, Drumul furnicilor, Cârțița lui Pessoa, Despre viața și dispariția broaștelor mele țestoase* (Antologie, col. Ediții Definitive), *Intrusul, Statuia care vomită, Orașul marea, Cineva care nu mă cunoaște umblă pe străzi, Iov în ascensor / Iov în funicular, Totul despre nimic, Nu eu dar nici altcineva, Bazooka girl, Bazinul cu 9000 de peștișori invizibili, Marea după ce nu voi mai fi.* PROZĂ: *Planeta simetrică, A sta în picioare, Camera cu mașini de scris, Mic manual de tăcere, Groapa roșie, Grafferul din lift, Întâmplări imaginare pe străzile Bucureștiului, Viața în 3 litere, Femei răspântii imprezvizibile.* TEATRU: *Terasa; Calmania, patria mea;* la Radio i s-au montat piesele: *Terasa, Groapa roșie și Drumul furnicilor* (scenariu radiofonic de Gavriil Pinte, după opera poetică). CRITICĂ ȘI ISTORIE LITERARĂ: *Poezia română după proletcultism* (antologie comentată). TRADUCERI: Wallace Stevens, Roethke, W.S. Merwin, Frank O'Hara, Edward Lear, Dylan Thomas, Beckett, Tahar Ben Jelloun, Boris Vian, Baudelaire, Michaux, Charles Cros, César Vallejo, Pessoa, Patrick Modiano etc. TRADUCERI DIN POEZIA AUTORULUI: ***A lens on the table***, 1996; ***La route des fourmis***, 1997; ***Celui qui sonne à ma porte*** (coffret gravures-poèmes), 1998, Alain Regnier, Ecaussinnes, Belgique; ***Les chambres les parois***, Editions l'Harmattan, Paris, 2002; ***Poèmes primitifs***, 2003; ***De Indringer / Intrusul***, Uitgeverij P, Leuven, 2008; ***Péripéties quasi-imaginaires dans les rues de Paris***, Editions du Cygne, 2012.

În 2007 Editura L'Harmattan din Paris publică antologia ***Douze poètes roumains***, traduceri de Constantin Abăluță și Gérard Augustin, Prefață de Sorin Alexandrescu.

REGIZORUL

Gavriil Pinte a absolvit Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș, specializarea Actorie, la clasa profesorului Adriana Piteșteanu (1985). Totodată, este absolvent al Academiei de Teatru și Film din București, specializarea Regie de teatru, la clasa profesorului Tudor Mărăscu (1996). Un an mai târziu a urmat cursurile de master în *Teoria și estetica spectacolului*. În perioada 1988-1991, a fost asistent universitar la Universitatea de Artă din Târgu Mureș, Catedra de Arta actorului, iar între 1991 și 1999, a fost asistent universitar la Academia de Teatru și Film, Catedra de Arta actorului.

După terminarea primei facultăți, Gavriil Pinte a fost repartizat la Teatrul de Nord din Satu Mare, unde a lucrat toată perioada de stagiatură (1988).

Din 1999 până în prezent este regizor artistic în cadrul Redacției Teatru a Societății Române de Radiodifuziune

Ca actor, la Teatrul de Nord din Satu Mare, în stagiunile cuprinse între 1985 și 1988.

A început să regizeze din 1986, pe când era încă stagiar (actor) la Teatrul de Nord din Satu Mare: *Treziți-vă în fiecare dimineață* de Teodor Mazilu. A continuat cu *Improvizația de la Versailles: Sganarel*, după J.-B.P. Molière, tot în același teatru.

Regie de teatru (selectiv): *În inima nopții – Episodul Hamlet*, scenariul: Gavriil Pinte, cu inserții de George Banu și Monique Borie, la Teatrul *Regina Maria*, Oradea (2014); *Harap-Alb*, după Ion Creangă, la Teatrul de Copii și Tineret *Gong*, Sibiu (2014); *Amadeus* de Peter Shaffer, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu (2014); *Cei ce nu uită*, scenariul: Gavriil Pinte, la Teatrul *Regina Maria*, Oradea (2013); *Rapunzel*, după Frații Grimm, la Teatrul *Țândărică* București (2012); *Visul unei nopți de Shakespeare*, după W. Shakespeare, scenariul: George Banu, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu (2011); *Ispita Cioran*, scenariul: Gavriil Pinte, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu (2010); *Macbeth* de W. Shakespeare, la Teatrul Municipal *Csíki Játékszín*, Miercurea Ciuc (2010); *Ghidul copilăriei retrocedate* de Andrei Codrescu, Florentina Mocanu și Gavriil Pinte, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu (2009); *Hamlet* de Shakespeare, la Teatrul Municipal *Csíki Játékszín*, Miercurea Ciuc (2008); *Un tramvai numit Popescu 2*, după Cristian Popescu, la Teatrul Național *Radu Stanca*, Sibiu (2006); *Un tramvai numit Popescu*, după Cristian Popescu, o producție a Departamentului de Teatru a Radiodifuziunii Române și ArCuB, București (2005); *Tragedia omului*, după Madach Imre, la Teatrul Municipal *Csíki Játékszín*, Miercurea Ciuc (2004); *Tunelul*, scenariul Gavriil Pinte, după Ernesto Sabato, Compania Teatrală *Zona* și Teatrul *Act* (2002); *Turandot* de Carlo Gozzi, Teatrul Municipal *Csíki Játékszín*, Miercurea Ciuc (2001); *Vicleniile lui Scapin* de J.-B.P. Molière, Trupa *Harag György* a Teatrului de Nord, Satu Mare (2001); *Îmblânzirea scorpiei* de Shakespeare, Trupa *Harag György* a Teatrului de Nord, Satu Mare (2000); *Avarul – O comedie a banilor*, scenariu propriu pentru Teatrul de Animație, Teatrul de Păpuși, Baia Mare (1999); *Comedia erorilor* de W. Shakespeare, Teatrul Dramatic, Baia Mare (1998); *Căsătoria* de N.V. Gogol, Teatrul *Nottara* (1998); *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov, Teatrul *Nottara* (1997); *Labirintul* de Fernando Arrabal, Teatrul *Toma Caragiu*, Ploiești (1995), *Billy Mincinosul* de Keith Waterhouse și Willis Hall, Studioul *Cassandra* (1995); *Salt mortal* de Aziz Nesin, Teatrul Național *I.L. Caragiale*, București (1994).

Spectacole radiofonice (selectiv): *Trenul de noapte*, dramatizare proprie după Ioan Groșan, *Petru* (Vlad Zografi), *Tara/Țara mea* (Radu Macrinici), *Apocalipsa gonflabilă* (Saviana Stănescu), *Sfântul și dreptul Iov* (scenariu propriu după *Vechiul Testament*), *Regele Lear* (W. Shakespeare), *Mărturii. Icoana unei vieți – Zosim Oancea* (teatru-document), *Mărturii. Lena Constante* (teatru-document), *Jurnal în căutarea lui Dumnezeu* (după Arșavir Acterian), *Levantul* (Mircea Cărtărescu), *Ultimul Godot* (Matei Vișniec), *Așteptându-l pe Godot* (Samuel Beckett), *Năpasta* (I.L. Caragiale), *Angajare de clovn* (Matei Vișniec), *Rața Sălbatică* (Henrik Ibsen), *Îmblânzirea scorpiei* (W. Shakespeare), *Pescărușul împăiat* (Matei Vișniec), *O noapte furtunoasă* (I.L. Caragiale), *D-ale Carnavalului* (I.L. Caragiale), *Conu` Leonida față cu reacțiunea* (I.L. Caragiale), *Caii la fereastră* (Matei Vișniec), *Cântăreața cheală* (Eugène Ionesco), *Pescărușul* (A.P. Cehov).

Premii: Premiul pentru cel mai bun spectacol, pentru *În inima nopții – Episodul Hamlet*, la Festivalul Internațional de Teatru Scurt, Oradea (2014); Premiul Special al Juriului pentru *Cei ce nu uită*, la Festivalul Internațional de Teatru Scurt, Oradea (2013); Premiul Radio România Cultural pentru Teatru, pentru regia spectacolului *Ispita Cioran* (2012); Premiul de Regie și Premiul pentru cel mai bun spectacol, pentru spectacolul *Rapunzel*, la Festivalul *Gulliver*, Galați (2012); Premiul UNITER pentru Teatru Radiofonic (2011, 2003 și 2002); Premiul Special al Juriului pentru *montarea modernă a textului clasic* și Premiul pentru cel mai bun spectacol în limba maghiară (ex-aequo) pentru spectacolul *Tragedia omului*, la Colocviul Teatrelor minorităților din România, Gheorgheni (2005); Premiul de Regia și Premiul Special al Juriului pentru *Avarul – O comedie a banilor*, la Festivalul *Gulliver*, Galați (1999).

PREZENTAREA ACTORILOR

Ion Haiduc

În anul 1969, a absolvit cursurile Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale din București, Facultatea de Teatru, specializarea Arta actorului, la clasa profesorului George Dem. Loghin. În ultimul an de studenție, la Studioul *Cassandra*, Ion Haiduc a făcut parte din distribuția spectacolelor: *R.U.R.* de Karel Čapek, regia: George Dem. Loghin, *Ciocârlia* de Jean Anouilh, regia: George Dem. Loghin, *Meșterul Manole* de Valeriu Anania, regia: Alexandru Colpacci. Și-a efectuat stagiatura, cei trei ani, la Teatrul de Nord din Satu Mare, devenind apoi membru al trupei Naționalului timișorean. Între 1970 și 1989, a jucat în mai multe spectacole, sub bagheta unor regizori importanți. Din 1990, Ion Haiduc joacă pe scena Teatrului *Nottara*. Fără îndoială, un artist talentat, înzestrat cu putere de muncă, el nu este legat de un gen sau de un stil de interpretare, ci de un univers teatral concret și descifrabil. Dinamic, cu o evoluție scenică dominată de forță, uneori visceral, cu o voce guturală inconfundabilă, Ucu (cum îi spun prietenii) a fugit întotdeauna de efectele ieftine, de subtilitățile și exegezele inutile. Fundamental este faptul că acest actor izbutește nu doar în roluri de forță, ci și acolo unde se cere o anumită stare de poezie, de sensibilitate, având capacitatea de a configura matricea de interpretare cu mijloace scenice inspirate, coerente și puternice. În prezent, pe artist îl puteți vedea în spectacolele programate la Teatrul *Nottara*: *Fazanul* de Georges Feydeau, regia Alexandru Mâzgăreanu (2015), *Poker Face* de Petr Kolečko, regia: Adela Bițică (2014), *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, regia: Alexandru Mâzgăreanu (2013), *Mult zgomot pentru nimic* de W. Shakespeare, regia: Diana Lupescu (2013), *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Sauvill și Éric Assous, regia: Diana Lupescu (2011), *Soțul păcălit* de J.-B.P. Molière, regia: Mircea Cornișteanu (2000).

Ion GROSU

Este absolvent al Academiei de Teatru și Film, Facultatea de Teatru, specializarea Arta actorului, la clasa profesoarei Sanda Manu, promoția 1995. Pe parcursul anilor de studiu a jucat numeroase roluri: Lomov în *Cerere în căsătorie* de A.P. Cehov, Richard al III-lea, în piesa omonimă de William Shakespeare, Catindatul și Crăcănel în *D'ale carnavalului* de I.L. Caragiale. A lucrat cu regizori importanți: Alexandru Tocilescu, Sorana Coroamă-Stanca, Petre Bokor, Alexandru Dabija, Alice Barb, Diana Lupescu, Ada Lupu. La Teatrul *Nottara* joacă din 2001. Are roluri principale în spectacolele: *Scandal la Operă!* de Ken Ludwig, în regia lui Petre Bokor și *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, în regia lui Vlad Massaci – spectacol care în toamna anului 2011 s-a bucurat de un răsunător succes în turneul de la Barbican Center din Londra.

Îl puteți vedea, de asemenea, în numeroase filme românești: *Binecuvântată fii, închisoare*; *Băieți buni*; *Margo*; *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile*; *Călătoria lui Gruber*, *Despre oameni și melci*; *Poziția copilului*. Jocul său se remarcă printr-o energie aparte. Personajele pe care le interpretează, născute din curiozitate creatoare, atrag întotdeauna atenția publicului, prin forța interioară și plasticitatea corporală.

Dani POPESCU

A absolvit în 1996 Academia de Teatru și Film din București, la clasa prof.univ.dr. Florin Zamfirescu. În anul absolvirii este angajat la Teatrul Dramatic *Sică Alexandrescu* din Brașov și, doi ani mai târziu, în 1998, devine membrul trupei artistice a Teatrului *Nottara*. Aici a continuat colaborarea (începută încă din timpul studiilor) cu regizoarea Alice Barb, în spectacolele: *Doamna nevăzută* de Calderon de la Barca și *Oscar*, după Claude Magnier. De asemenea a lucrat și cu alte nume importante ale regiei românești de teatru: Vlad Mugur, Alexandru Dabija, Mircea Cornișteanu, Vlad Massaci, Diana Lupescu, Mihai Lungeanu, Horațiu Mălăele, Alexandru Repan.

De-a lungul timpului a interpretat roluri variate, în comedii, drame, teatru absurd, texte contemporane importante, precum: *Revizorul* de Gogol, *Underground*, după *Azilul de noapte* de M. Gorki, *Emanciparea prințului Hamlet* de Alina Mungiu, *Scenariul* de Martin Crimp, *Jocul dragostei și al morții* de Romain Rolland, *Platonov* de A.P. Cehov, *Înșir-te, mărgărite!* de Victor Eftimiu, *Eden* de Eugene O'Brian, *O zi de vară* de Sławomir Mrożek, *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, *Roman teatral* de Mihail Bulgakov.

În televiziune, a avut roluri importante în serialele: *Pariu cu viața* (regia: Iura Luncașu și Alexandru Fotea) și *Regina* (regia: Iura Luncașu) și în filme precum: *Ho-ho-ho* (regia: Jesús del Cerro), *Vine poliția* (regia: Anca Colțeanu) sau *Milionari de weekend* (regia: Cătălin Saizescu). În stagiunea actuală îl puteți vedea jucând în cinci producții ale Teatrului *Nottara*: Fred din *Funcționarul destinului* de Horia Gârbea (regia: Anca Maria Colțeanu), Gore din *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu (regia: Alice Barb), Sir John din *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare (regia: Diana Lupescu), Thibaud din *Vacanță în Guadelupa* de Pierre Assous (regia: Diana Lupescu) și *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, în regia lui Vlad Massaci.

Anda CAROPOL

A absolvit în anul 1960 Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, București, specializarea arta actorului, la clasa profesorului A. Pop. Marțian.

Sunt roluri interpretate de Anda Caropol care au rămas consemnate nu numai în rândurile cronicilor, ci și în memoria colectivă a publicului. Jocul ei este filtrat de o sensibilitate uneori stranie, neobișnuită, dar de o mare forță, gândirea dintr-o piesă de teatru căpătând prin interpretarea artistei ecou și substanță, hazul devine copios, iar ironia își marchează cu eleganță teritoriul.

Arta ei compozițională modelează portrete pitorești, în culori tari și pastă groasă, deopotrivă, excelând în meandrele dramei și în luminile comediei.

La Studioul Casandra, în studenție, a jucat în: *Orologiul Kremlinului* de Nikolai Pogodin, regia: Andrei Brădeanu și Cristian Munteanu (1958); *Oameni de azi* de Lucia Demetrius, regia: Beate Fredanov (1959); *Nu-i totdeauna praznic* de Aleksandr Nikolaevici Ostrovski, regia: A. Pop. Marțian (1960); *Mica studentă* de Nikolai Pogodin, regia: A. Pop. Marțian (1960).

A fost repartizată la Naționalul clujean, unde a fost distribuită în: *Poveste din Irkutsk* de Aleksei Nicolaevici Arbuzov, regia: Cornel Todea (1960); *Neamurile* de Teofil Busecan, regia: George Gherasim (1961); *Întoarcerea* de Mihai Beniuc, regia: Călin P. Florian (1961).

Din anul 1964, Anda Caropol începe să apară pe afișele Teatrului *Nottara*: *Sonet pentru o păpușă* de Sergiu Fărcășan, regia: Lucian Giurchescu (1964); *Au fost odată două orfeline* de Adolphe Philippe d'Ennery, regia: Sanda Manu (1966); *Henric al IV-lea* de Luigi Pirandello, regia: Lucian Giurchescu (1966); *Patimi* de Paul Everac, regia: Sorana Coroamă-Stanca (1967); *Petru Rareș* de Horia Lovinescu, regia: Sorana Coroamă-Stanca (1967).

De-a lungul celor peste 50 de ani de teatru petrecuți pe scena Teatrului *Nottara*, Anda Caropol a lucrat cu regizori importanți la spectacole memorabile pentru istoria artei teatrale de la noi. Amintim câteva dintre aceste roluri: *O casă onorabilă* de Horia Lovinescu, regia: Lucian Giurchescu (1968); *O lună la țară* de Ivan Sergheevici Turgheniev, regia: George Rafael (1970); *Bărbăți fără neveste* de Neil Simon, regia: George Rafael (1970); *Și eu am fost în Arcadia* de Horia Lovinescu, regia: Dan Nasta (1971); *Bună seara, Domnule Wilde!*, după Oscar Wilde, adaptare de Eugen Mirea, regia: Alexandru Bocăneț (1971); *Hamlet* de William Shakespeare, regia: Dinu Cernescu (1974); *Ultima oră* de Mihail Sebastian, regia: Valeriu Moiescu (1975); *Noi, subsemnații* de Alexandr Ghelman, regia: Dan Micu (1980); *Henric al IV-lea* de Luigi Pirandello, regia: Dominic Dembinski (1990); *Revizorul* de N.V. Gogol, regia: Mircea Cornișteanu (1995); *Căsătoria* de N.V. Gogol, regia: Gavriil Pinte (1998); *Orfanul Zhao* de Ji Jun Xiang, regia: Alexandru Dabija (1998); *Titanic vals* de Tudor Mușatescu, regia: Dinu Cernescu (2002); *Sărbători fericite* de Jean Poiret, regia: Dinu Cernescu (2002); *Travestiuri* de Tom Stoppard, regia: Dan Vasile (2003); *Pădurea* de Aleksandr Nikolaevici Ostrovski, regia: Tudor Mărăscu (2005); *Billy Șchiopul* de Martin McDonagh, regia: Vlad Massaci (2005); *Hangița* de Carlo Goldoni, regia: Tino Geirun (2005).

Pentru talentul și sensibilitatea sa, Anda Caropol a fost solicitată să joace și în filme: *Băieții noștri*, regia: Gheorghe Vitanidis și Anastasia Anghel (1959); *Celebrul 702*, regia: Mihai Iacob (1961); *Lada cu zestre*, regia: Francisc Muntean (1961); *Cerul n-are gratii*, regia: Francisc Muntean (1962); *La vârsta dragostei*, regia: Francisc Muntean (1963); *Am o idee*, regia: Alecu Croitoru (1981); *Miezul fierbinte al pâinii*, regia: Alecu Croitoru (1983); *Secretul armei secrete*, regia: Alexandru Tatos (1988); *Senatorul melcilor*, regia: Mircea Daneliuc (1995).

Cristian NICOLAIE

A absolvit Academia de Teatru și Film din București în anul 1994 și s-a format profesional sub îndrumarea profesorilor săi, Dem Rădulescu și Dinu Manolache.

Prezența impozantă, abordarea introspectivă, vizibil meticuloasă a rolurilor, dar și ludicul, care își face apariția în cele mai neașteptate momente, dar întotdeauna potrivite, l-au recomandat pentru a face parte din distribuțiile celor mai diverse spectacole, colaborând cu numeroși regizori de referință: *Piațeta* de Carlo Goldoni; *Emigranții* de Sławomir Mrożek și *Noaptea marilor speranțe* de Tudor Popescu, toate în regia lui Silviu Purcărete; *Lăpușneanul* și *Svejk în spatele frontului*, ambele piese de Dan Micu, care semnează și regia acestora; *Trei surori* de A.P. Cehov, în regia lui Dinu Manolache; *Concurs de frumusețe* de Tudor Popescu, în regia lui Gheorghe Marinescu; *Cabaret* de Fred Ebb, în regia lui Dinu Manolache; *Miresele căpitanului*, după Plaut, în regia lui Petre Bokor; *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht, în regia Diane Lupescu. Nuanțarea subtilă și precizia cu care își conturează personajele sunt marca stilului său de joc.

Cristian Nicolaie ne surprinde plăcut și cu o bogată experiență în domeniul teatrului pentru copii și adolescenți, făcând parte din trupa Teatrului Excelsior. Dintre rolurile sale, amintim: Domnul Fusi din *Momo sau Strania poveste a hoților de timp și a copilului ce le-a arătat oamenilor timpul furat* de Michael Ende (regia: Lenuș Teodora Morar), Prințul din *Mica sirenă* de H.Ch. Andersen (regia: Olimpia Arghir), Vulpoiul din *Măria-Sa... Măgarul!* de Ion Lucian (regia: Ion Lucian), Povestitorul și Argintarul din *Prâslea cel voinic și merele de aur*, după Petre Ispirescu (regia: Mircea Anca); Peter Munk din *Inimă de piatră*, după Wilhelm Hauff (regia: Ion Lucian), Aladin din *Aladin și lampa fermecată*, după *O mie și una de nopți* (regia: Ion Lucian), Brik din *Tărâmul vrăjit* de Carmen Dominte (regia: Mihai Lungeanu).

Un alt as din mâneca lui este regia de teatru, pe care a experimentat-o realizând spectacolele: *Misteru`nvăluie pricina* de Cristian Nicolaie și *Prăpăstiile Bucureștilor* de Matei Millo.

Nici filmul, televiziunea sau radioul nu îi sunt străine. Vocea lui inconfundabilă poate fi recunoscută în spectacolele radiofonice: *Comedia nu există* de Dumitru Solomon (regia: Cezarina Udrescu), *Cartea poveștilor*, după Nina Cassian și *Inimă de piatră*, după Wilhelm Hauff (ambele în regia lui Vasile Manta). A jucat în filmele și producțiile de televiziune: *Acordați circumstanțe atenuante* (regia: Lucian Bratu), *Mesagerul* (regia: Cadri Abibula), *Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii* (regia: Cătălin Mitulescu), respectiv: *Mutul* (regia: Olimpia Arghir), *Ivan Turbincă*, *Prostia omenească*, *Gâsca de aur*, *Privighetoarea*, *Robin Hood Jr.*, toate în regia lui Radu Popovici.

Ca actor al Teatrului Nottara, a avut prilejul să abordeze cele mai variate registre de interpretare – de la comic la dramatic, demonstrându-și profesionalismul și abilitatea de a-și asuma personaje cu un bogat univers interior. Dovadă sunt spectacolele în care îl puteți vedea în stagiunea actuală: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare, în regia Diane Lupescu, *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, în regia lui Dinu Cernescu, *Vizitatorul* de Eric-Emmanuel Schmitt, în regia lui Claudiu Goga.

Îl veți recunoaște, desigur, cu ușurință. Are gesturi măsurate, reacții cumpănite, afișează sobrietatea unui gentleman, dar întotdeauna păstrează câte o surpriză pentru spectatori, ceva ce sigur vă va cuceri.

Ioana CALOTĂ

Sub îndrumarea marilor maeștri, la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale din București a fost ucenica unor mari profesori de teatru, precum: Cătălin Naum, Mircea Albulescu, Sanda Manu, Ion Cojar, Gelu Colceag și Tania Filip și încă din timpul facultății a primit roluri pe care le-a construit pe sensibilitate și feminitatea sa ingenuă.

Talentul și personalitatea sa deosebită au recomandat-o și pentru colaborări cu Teatrul Metropolis (*O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale și *Copiii la putere* de Roger Vitrac, amândouă în regia lui Gelu Colceag sau *Azilul de noapte* de Maxim Gorki, în direcția de scenă a lui Mircea Marin), cu Teatrul de Comedie (*Tartuffe* de Molière, regia Laszlo Bocsardi) sau pentru proiecte independente, cum ar fi: *Take, Ianke și Cadîr* de Victor I. Popa, în regia lui Doru Ana, *Șocant* (Blasted) de Sarah Kane, în regia lui Szabó K. István și *Feisbuc*, un spectacol de Alexandru Jitea.

La Teatrul *Nottara* a fost Polly Peachum în *Opera de trei parale* de Bertolt Brecht și Anna Wyniarski în *Nu vorbiți cu actorii* de Tom Dudzick, ambele în regia Dianei Lupescu, Rosetta în *Leonce și Lena* de Georg Büchner, în regia lui Felix Alexa, Sorina în *Înșir-te mărgărite!* de Victor Eftimiu, în regia lui Alexandru Dabija, Lisa în *Cheek to Cheek*, un spectacol de Radu Afrim și Secretara în *Special sânge* de Guy Foissy, în regia lui Bogdan Hușanu.

În prezent, poate fi urmărită pe scena Teatrului *Nottara* în spectacolul regizat de Diana Lupescu: *Mult zgomot pentru nimic* de William Shakespeare – în rolul Hero, în *Mobilă și durere* de Teodor Mazilu, realizând o reușită Melania, precum și în *Titanic Vals* de Tudor Mușatescu, sub coordonarea lui Dinu Cernescu, unde joacă o spumoasă Miza sau în *Fazanul* de Georges Feydeau, în personajul Armandine, o montare a regizorului Alexandru Mâzgăreanu.

Raluca JUGĂNARU GROSU

A absolvit Universitatea Hyperion, Facultatea de Actorie, clasa profesorilor Catrinel Dumitrescu și Emil Hossu.

A jucat în spectacolele Teatrului *Nottara*: Sonya Shaw – *Nu vorbiți cu actorii* de Tom Dudzick, regia: Diana Lupescu (2011); Irene – *Cabinierul*, după Ronald Harwood, regia: Marcel Țop (2011); Aischa – *Ai toată viața înainte*, adaptare după Romain Gary, regia: Alina Rece (2009); Michelle – *Aniversarea*, adaptare după ecranizarea *Festen* a danezilor Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, regia: Vlad Massaci (2009); Marka – *Bătrânul*, adaptare după Maxim Gorki, regia: Catrinel Dumitrescu (2007).

Pe alte scene: Madeleine – *Părinții teribili* de Jean Cocteau, regia: Diana Lupescu, Teatrul *George Ciprian*, Buzău (2012); Julieta – *Ed Capulet* de I Montechi, regia: Anda Tăbăcaru, Opera Națională București (2012); Venețiana albă – *Orfeu și Euridice*, variațiuni pe teme de Gluck, regia: Alexandru Darie, Teatrul *Bulandra* (2008).

Actrița are însușirea rară de a se topi, de a dispărea în lăuntru personajelor sale. Nimic din forța personalității sale artistice nu iese la iveală; ea pare să-și contemple personajul de undeva, din culise, după ce l-a închipuit de fiecare dată cu altă ținută, cu alt mers, cu alte gesturi, cu altă rostire și, firească, Raluca își compune fiecare creație scenică pornind de la datele personajului și nu de la însușirile sale proprii.

Amintim și spectacolele de la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*: Arina Panteleimonovna – *Căsătoria*, adaptare după N.V. Gogol (2008); Zoe – *L'union evropeene*, adaptare după toate comediile caragialiene (2007); Nina Zarecinaia – *Pescărușul* de A.P. Cehov (2006); Mașa – *Trei surori* de A.P. Cehov (2006); Goneril – *Regele Lear* de William Shakespeare (2006); Domnișoara Nastasia – *Domnișoara Nastasia* de G.M. Zamfirescu (2005).

Apariții în filme: Ralu – *Three Girls I Want to Sleep with*, scurtmetraj, regia: Christopher Sewall (2008); Purple girl – *Start Wearing Purple*, scurtmetraj, regia: Christopher Sewall (2008); Andreea – *Duminica pierzi sau câștigi (No pain, no gain)*, scurtmetraj, regia: George Negrilă (2007); Secretara – *După ea*, lungmetraj, regia: Cristina Ionescu, Temple Film & Media Pro Pictures (2007); Steli – *Walla-walla-bing-bang*, scurtmetraj, regia: Christopher Sewall (2006); Ea – *În căutarea Lui*, scurtmetraj, regia: Sebastian Chelu (2006); Bela – *Omul care vorbește singur*, scurtmetraj, regia: Sebastian Chelu (2005).

La televiziune: Ajutor de căpitan – *Arca lui Noe*, TVR 1, producător Aimée d’Albon, octombrie 2008-martie 2011; Spiri, mai-marele spiridușilor – *Săptămâna mediului tău*, 1-5 iunie 2009, TVR 3, producător Aimée d’Albon, transmisie în direct din Piața Constituției în 1 iunie 2009; Fata Moșului – *Împreună pentru natură*, TVR 1, emisiune educativă pentru copii, producător Aimée d’Albon, regia: Diana Dimian, transmisie în direct din studio și înregistrări pe teren în parcurile naturale și naționale ale României, sezonul iulie-septembrie 2009, 10 ediții în direct; Mihaela – sketch *Instalatorul*, TVR 1, regia: Petre Năstase, Revelion 2010.

Reportaje de televiziune: *Arca lui Noe*, 3 sezoane în perioada 2008-2011, TVR 1, dintre care menționez două în exclusivitate: a) *Autismul la copii și fascinația pentru necuvântătoare*, septembrie 2009; b) *Terapia asistată de animale în România*, Centrul de plasament pentru copii cu dizabilități Sf. Andrei din București, octombrie 2009; reportaj în exclusivitate *Euritmia – dansul îngerilor* cu Ansamblul de euritmie Enescu din Stuttgart, Germania, care a susținut spectacolul *Vreau să joc* pe scena Teatrului Nottara, 14 august 2009.

Felicia GOZMAN-PINTE

A absolvit Universitatea de Artă Teatrală, Târgu Mureș - specializarea Actorie (2001). Roluri în teatru: Kate din *Femeia ca un câmp de luptă* de Matei Vișniec, Turandot din *Turandot* de Carlo Gozzi, Estelle din *Trandafirul Tatuat* de Tennessee Williams, Solange din *Un fluture galben numit Sfinx* de Christian Palustran, Ana din *Moara cu noroc*, după Ioan Slavici, Anca din *Năpasta* de I.L. Caragiale, Poștașul din *Revizorul* de Gogol, Catarina din *Îmblânzirea scorpiei* de W. Shakespeare, Eunice din *Un tramvai numit dorință* de Tennessee Williams, Deținuta din *Ne-am dat la câini* – scenariu despre rezistența anticomunistă.

Alexandra AGA (Agavriloaei)

Este absolventă a Liceului Teoretic, profilul filologie (2009), a Școlii Populare de Artă, secția canto – muzică populară (2008) și Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L. Caragiale, Facultatea de Teatru, specializarea Actorie, clasa profesorului Mircea Rusu (2012)

Roluri în teatru: Anna Petrovna în *Ivanov* de A.P. Cehov, Lipa în *Vassa Jelesnova* de Maxim Gorki, Sonia în *Unchiul Vanea* de A.P. Cehov, Iulia în *Cei doi tineri din Verona* de W. Shakespeare, Un meșter din *Visul unei nopți de vară* de W. Shakespeare, Mona în *Steaua fără nume* de Mihail Sebastian, Popova din *Ursul* de A.P. Cehov, Ariel din *Furtuna* de W. Shakespeare, Rose în *Dansând la Lughnasa* de B. Friel.

Film: *După dealuri* – regia: Cristian Mungiu – rol: maica Eudoxia, *Flacăra violet* – scurt-metraj, *Nod* – scurt metraj, *Iubire și onoare* – serial, *Studio 65* – videoclip de Alexander Hauswater.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro